

**Jaarverslag van de Arbitragecommissie
betreffende de precontractuele
informatie bij commerciële
samenwerkingsovereenkomsten**

Wet van 19 december 2005

2012



**Jaarverslag van de Arbitragecommissie
betreffende de precontractuele informatie bij
commerciële samenwerkingsovereenkomsten**

Wet van 19 december 2005

2012

Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie
Vooruitgangstraat 50
1210 Brussel
Ondernemingsnr.: 0314.595.348
<http://economie.fgov.be>

tel. 02 277 51 11

Vanuit het buitenland:
tel. + 32 2 277 51 11

Verantwoordelijke uitgever: Pierre Demolin
Voorzitter van de Arbitragecommissie
Koning Albert II-laan 16
1000 Brussel

“De voorwaarden scheppen voor een competitieve, duurzame en evenwichtige werking van de goederen- en dienstenmarkt in België.”

VOORWOORD

De werkzaamheden van de Arbitragecommissie werden in 2012 voortgezet.

Na afloop van acht werkvergaderingen werden vier adviezen uitgebracht:

- Advies over de eventuele verplichting om een termijn van een maand te laten lopen in geval van wijziging van de commerciële samenwerkingsovereenkomst onderworpen aan de wet van 19 december 2005 tijdens de uitvoering van deze overeenkomst op schriftelijk verzoek van diegene die het recht verkrijgt;
- Advies over het bewijs van de datum van overlegging van het ontwerp van akkoord en van het PID;
- Advies over de verbintenissen aangegaan tijdens de bedenktijd van een maand;
- Advies betreffende de afstand van nietigheid.

Het werkprogramma van de Commissie is gevuld. Tussen elke van de acht vergaderingen in heeft de Commissie de onderwerpen bestudeerd om een synthese te kunnen uitwerken. Deze wordt daarna in de vergadering besproken. De gedachtewisselingen tijdens de voorbereiding van de vier adviezen hebben tot unanieme beslissingen geleid.

Het doel dat de Commissie nastreeft, is de toepassing van de wet van 19 december 2005 te vereenvoudigen en problemen betreffende de interpretatie van deze wet te vermijden om meer rechtszekerheid te garanderen.

Deze adviezen zijn het resultaat van de toepassing van de wet en van de commentaren van juridische auteurs en ze werden unaniem door de leden van de Commissie uitgebracht. Ze zouden de wetgever moeten helpen bij het uitwerken van teksten die de doeltreffendheid van de wetsbepalingen kunnen verbeteren.

Pierre DEMOLIN

Voorzitter van de Arbitragecommissie

“De voorwaarden scheppen voor een competitieve, duurzame en evenwichtige werking van de goederen- en dienstenmarkt in België.”

INHOUDSTAFEL

| | |
|--|----|
| 1. Opdrachten..... | 7 |
| 2. Toepasselijke wetgevingen..... | 8 |
| 3. Adviezen..... | 9 |
| 3.1. Advies over de eventuele verplichting om een termijn van een maand te laten lopen in geval van wijziging van de commerciële samenwerkingsovereenkomst onderworpen aan de wet van 19 december 2005 tijdens de uitvoering van deze overeenkomst op schriftelijk verzoek van diegene die het recht verkrijgt (Advies 2012/09 - zie bijlage 1)..... | 9 |
| 3.2. Advies over het bewijs van de datum van overlegging van het ontwerp van akkoord en van het PID (Advies 2012/10 – zie bijlage 2)..... | 9 |
| 3.3. Advies over de verbintenissen aangegaan tijdens de bedenktijd van een maand (Advies 2012/11 – zie bijlage 3)..... | 10 |
| 3.4. Advies betreffende de afstand van nietigheid (Advies 2012/12 – zie bijlage 4)..... | 12 |
| 4. Contact: Secretariaat van de Arbitragecommissie..... | 13 |
| 5. Bijlagen..... | 14 |
| 5.1. Bijlage 1. Advies nr. 2012/09 van 24 januari 2012..... | 14 |
| 5.2. Bijlage 2. Advies nr. 2012/10 van 22 juni 2012..... | 17 |
| 5.3. Bijlage 3. Advies nr. 2012/11 van 18 oktober 2012..... | 20 |
| 5.4. Bijlage 4. Advies nr. 2012/12 van 13 november 2012..... | 24 |
| 5.5. Bijlage 5. Samenstelling van de Arbitragecommissie op 1 januari 2012..... | 27 |
| 5.6. Bijlage 6. Vergaderdata..... | 28 |



“De voorwaarden scheppen voor een competitieve, duurzame en evenwichtige werking van de goederen- en dienstenmarkt in België.”

1. Opdrachten

De Arbitragecommissie werd opgericht bij de wet van 19 december 2005 en ingesteld bij koninklijk besluit van 1 juli 2006 en telt acht effectieve leden en acht plaatsvervangende leden. Er zijn vier groepen in vertegenwoordigd:

- degene die het gebruiksrecht van een commerciële formule krijgen;
- degene die het gebruiksrecht voor een commerciële formule verlenen;
- de overheden;
- de deskundigen.

Elke groep telt twee leden. De leden van de Arbitragecommissie zijn benoemd door de ministeriële besluiten van 4 juli 2006, 11 juni 2007, 2 juli 2008, 15 juni, 17 augustus en 6 oktober 2009. Een besluit van 17 september 2010 heeft de mandaten van de leden van de Commissie hernieuwd voor een hernieuwbare periode van 4 jaar, vanaf 3 augustus 2010.

De Arbitragecommissie heeft als eerste opdracht bij toepassing van artikel 10 van de wet van 19 december 2005 om een evaluatieverslag voor te leggen aan de Kamer van Volksvertegenwoordigers. Dit gebeurde op 4 april 2007.

Bovendien kent artikel 2 van het koninklijk besluit van 1 juli 2006 aan de Arbitragecommissie een adviesopdracht toe wat betreft de interpretatie en de toepassing van de wet. De Commissie kan ambtshalve een uitspraak doen of adviezen verstrekken op vraag van de bevoegde ministers of van een beroepsorganisatie. De adviesaanvraag mag niet afkomstig zijn van een individuele onderneming. Zij mag ook geen betrekking hebben op een geschil tussen twee partijen die een commerciële samenwerkingsovereenkomst hebben afgesloten.

2. Toepasselijke wetgevingen

- Wet van 19 december 2005 betreffende de precontractuele informatie bij commerciële samenwerkingsovereenkomsten (Belgisch Staatsblad van 18 januari 2006), gewijzigd bij de wet van 27 december 2005 houdende diverse bepalingen (artikel 80) (Belgisch Staatsblad van 30 december 2005, 2 de editie) ;
- Wet van 19 december 2005 betreffende de precontractuele informatie bij commerciële samenwerkingsovereenkomsten – erratum (Belgisch Staatsblad van 13 februari 2006, 2de editie) ;
- Koninklijk besluit van 12 januari 2006 betreffende de inwerkingtreding van de wet van 19 december 2005 betreffende de precontractuele informatie bij commerciële samenwerkingsovereenkomsten (Belgisch Staatsblad van 23 januari 2006);
- Koninklijk besluit van 1 juli 2006 tot oprichting van de Arbitragecommissie voorzien door de wet van 19 december 2005 betreffende de precontractuele informatie bij commerciële samenwerkingsovereenkomsten (Belgisch Staatsblad van 24 juli 2006);
- Ministerieel besluit van 17 september 2010 tot aanstelling van leden van de Arbitragecommissie voorzien in de wet van 19 december 2005 betreffende de precontractuele informatie bij commerciële samenwerkingsovereenkomsten (Belgische Staatsblad van 28 september 2010).

“De voorwaarden scheppen voor een competitieve, duurzame en evenwichtige werking van de goederen- en dienstenmarkt in België.”

3. Adviezen

3.1. Advies over de eventuele verplichting om een termijn van een maand te laten lopen in geval van wijziging van de commerciële samenwerkingsovereenkomst onderworpen aan de wet van 19 december 2005 tijdens de uitvoering van deze overeenkomst op schriftelijk verzoek van degene die het recht verkrijgt (Advies 2012/09 - zie bijlage 1)

Soms vraagt de partij die het recht verkrijgt, in het kader van de uitvoering van de commerciële samenwerkingsovereenkomst, uitdrukkelijk om deze overeenkomst te wijzigen, bij voorbeeld om de duur van de overeenkomst te wijzigen, om bijkomende investeringen te doen enz. Dan rijst de volgende vraag: moet aan degene die het recht verkregen heeft een gewijzigd ontwerp van overeenkomst en een afzonderlijk document worden meegedeeld en moet vanaf dat moment een nieuwe termijn van een maand bedoeld in artikel 3 van de wet worden gerespecteerd? Het tweede lid van artikel 3 van de wet is niet toepasselijk in geval van wijziging van een overeenkomst die in uitvoering is: in deze bepaling is immers voorzien dat geen enkele verbintenis mag worden aangegaan door degene die het recht verleent gedurende de periode van een maand voorafgaand aan de ondertekening van de overeenkomst; wanneer de partijen echter een zakenrelatie onderhouden op het moment waarop zij beslissen om de overeenkomst te wijzigen en zonder dat dit op vraag gebeurt van degene die het recht verkrijgt, is het evident dat tijdens deze periode van een maand verbintenissen werden aangegaan.

Dit artikel is dus niet aangepast aan de situatie waarin een lopende overeenkomst wordt gewijzigd en aangezien het zwaar gesanctioneerd wordt met nietigheid van de overeenkomst moet het worden aangepast. Hiertoe moet de wet worden gewijzigd en moet een artikel 4/1 worden toegevoegd.

De Commissie heeft dus het voorstel geformuleerd in advies nr.2009/03 van 29 juni 2009 overgenomen mits een lichte aanpassing.

3.2. Advies over het bewijs van de datum van overlegging van het ontwerp van akkoord en van het PID (Advies 2012/10 – zie bijlage 2)

De doelstelling van de wet van 2005 is om de zwakke partij te beschermen, d.w.z. de partij die het recht verkrijgt om een commerciële formule als bepaald in artikel 2 van de wet te gebruiken.

Daarom bepaalt de wet dat het ontwerp van overeenkomst alsook het afzonderlijk document schriftelijk of op een duurzame drager (cd-rom, USB-sleutel,...) ter beschikking moeten worden gesteld binnen een termijn van één maand voor de ondertekening van de overeenkomst op straffe van nietigheid van de overeenkomst zodat diegene die zware verbintenissen zal aangaan bij ondertekening van een overeenkomst die vaak, gedurende vele jaren zal worden toegepast, kan beschikken over een bedenktijd en eventueel advies kan inwinnen.

Het probleem is dat sommige personen die het recht verlenen, geneigd zijn om het PID dat overlegd wordt aan degenen die het recht verkrijgen, te antidateren, om te claimen dat ze de termijn van een maand voorgeschreven door de wet hebben gerespecteerd en om de nietigheidssanctie waarin de wet voorziet, te ontlopen.

De Commissie is van oordeel dat de huidige regel waarbij de datum van de overhandiging van het ontwerp van overeenkomst en van het PID via alle mogelijke rechtsmiddelen kan worden bewezen, moet worden behouden. Dat omvat niet enkel de ondertekening voor ontvangst, de aangetekende brief maar ook de verzending van de documenten via elektronische weg. Ze heeft bovendien enkele aanbevelingen:

- (1) Het is aan degene die het recht verleent om de datum van overhandiging van het ontwerp van overeenkomst en van het PID te bewijzen;
- (2) Het antidateren van de overlegging van het ontwerp van akkoord en van het PID is een zware overtreding (valsheid in geschrifte), wat niet enkel onderhevig is aan strafsancities (artikelen 193 en volgende van het strafwetboek) maar ook de reputatie van de persoon die ze zou begaan, blijvend kan schaden.
- (3) Het is aan degenen die het recht verlenen om ervoor te zorgen dat ze over de nodige organisatie beschikken om de door de wet vereiste formaliteiten te vervullen wat ook inhoudt dat ze er op toezien dat hun personeel de wet niet overtreedt.

3.3. Advies over de verbintenissen aangegaan tijdens de bedenktijd van een maand (Advies 2012/11 – zie bijlage 3)

Hetgeen in artikel 3, lid 2 van de wet bepaald is kan tot onzekerheid leiden voor de organisatie van de toekomstige activiteiten van de persoon die het recht verkrijgt gedurende de maand voorafgaand aan de ondertekening van de overeenkomst. Dit artikel legt immers een wachttermijn op

“De voorwaarden scheppen voor een competitieve, duurzame en evenwichtige werking van de goederen- en dienstenmarkt in België.”

Ook al lijkt het toepassingsgebied van deze bepaling breed te zijn, de ratio legis ervan is toch te vermijden dat de persoon die het recht verleent de gunstige gevolgen van de “bedenktijd bewust zou tenietdoen” door druk uit te oefenen op de kandidaat die het recht wil verkrijgen door hem andere verbintenissen op te leggen nog voor de ondertekening van een franchise-overeenkomst.

De bescherming van de kandidaat ingevoerd door artikel 3 kan echter geen belemmering zijn voor zijn onafhankelijkheid, noch voor zijn vrijheid om overeenkomsten met derden aan te gaan. Zo zou een kandidaat niet kunnen verweten worden dat hij zich een goed gesitueerd verkooppunt dat hem toevallig zou worden aangeboden, wil voorbehouden gedurende de bedenktijd of nog dat hij een arbeidsovereenkomst afsluit met een persoon die perfect aan de vereiste kwaliteiten beantwoordt.

De Arbitragecommissie onderstreept het onafhankelijke karakter van de persoon die het recht verkrijgt en zijn vrijheid om overeenkomsten aan te gaan. De persoon die het recht verleent, is niet gemachtigd om zich in te laten met overeenkomsten afgesloten door de persoon die het recht verkrijgt, noch tijdens de precontractuele fase noch daarna.

De Commissie wil een dubbele aanbeveling doen waarbij zij zowel de kandidaat als de persoon die het recht verleent tot voorzichtigheid aanspoort:

1. Wanneer een kandidaat bepaalde nevencontracten bij commerciële samenwerkingsovereenkomsten wil afsluiten (huurovereenkomst, arbeidsovereenkomst, kredietovereenkomst, overname van handelsfonds, aankoop van materiaal enz..) nog vóór de ondertekening van de voormelde commerciële samenwerkingsovereenkomst, is het raadzaam om zijn voornemen om binnenkort een commerciële samenwerkingsovereenkomst te ondertekenen, te vermelden en om in elk nevencontract een opschortende of ontbindende voorwaarde op te nemen om zo de genoemde bijkomende verbintenissen bij de commerciële samenwerkingsovereenkomst bij niet ondertekening hiervan te kunnen vermijden.
2. Tijdens de bedenktijd moet de persoon die het recht verleent, zorgen dat hij geen overeenkomst met de kandidaat franchisenemer afsluit (1) om de wet ten volle na te leven en om de sanctie van nietigheid van het commerciële samenwerkingsovereenkomst te vermijden en dat hij de kandidaat er ook niet toe aanzet om tijdens de bedenktijd overeenkomsten af te sluiten of te interveniëren in de onderhandelingen die de kandidaat eventueel met derden voert (2).

3.4. Advies betreffende de afstand van nietigheid (Advies 2012/12 – zie bijlage 4)

De Arbitragecommissie meent dat in geval van niet-naleving van de bepalingen van de wet van 19 december 2005, gesanctioneerd met de nietigheid, de persoon die het recht verleent ertoe zou kunnen worden aangezet om aan de persoon die het recht verkrijgt te vragen en hem zelfs op te leggen om af te zien van het voordeel van de nietigheid bepaald in artikel 5 van de wet.

De Arbitragecommissie haalt een arrest aan van het Hof van Cassatie van 28 januari 2005 (C030637N) in verband met een handelshuur. Het Hof van Cassatie besliste dat de nietigheidssanctie vermeld in artikel 14, lid 1 van de wet van 30 april 1951 (bepaling die voorziet in kennisgevingstermijnen voor de aanvraag om huurhernieuwing) een dwingende bepaling is in het voordeel van de verhuurder en dat deze laatste van het voordeel van deze bepaling kan afzien doch enkel na aanvang van de in dit artikel vermelde termijn voor de aanvraag tot huurhernieuwing.

Op basis van voormelde uitspraak, stelt de Arbitragecommissie vast dat volgens de rechtspraak de afstand door de persoon die het recht verkrijgt om de nietigheid bepaald in artikel 5 van de wet in te roepen, geldig is wanneer deze afstand onmiddellijk gebeurt na ondertekening van de overeenkomst die de bepalingen van artikel 3 van de wet niet respecteert. Op dat ogenblik is de beschermingstermijn van een maand daadwerkelijk ingegaan.

Mocht dergelijke afstand in de commerciële samenwerkingsovereenkomsten een courante praktijk worden, zou de wet elke werking worden ontnomen aangezien het de doelstelling van de wetgever was om de zwakke partij te beschermen, d.w.z. de partij die het recht verkrijgt, opdat ze zich met kennis van zaken zou kunnen verbinden en beschikken over voldoende bedenktijd.

De Arbitragecommissie meent dat de bescherming van de personen die het recht verkrijgen zou verbeteren, mocht de afstand van de nietigheid afhankelijk zijn van het verstrijken van een termijn van een maand na het sluiten van de overeenkomst en van de ondertekening van een document waarin de reden van de nietigheid waarvan afstand wordt gedaan vermeld wordt.

Bijgevolg stelt de Arbitragecommissie voor om artikel 5 aan te vullen met een vijfde lid (wanneer rekening gehouden wordt met de wijzigingsvoorstellen die het voorwerp waren van het advies 2011/08 van 4 oktober 2011), als volgt geformuleerd "De persoon die het recht verkrijgt, kan slechts geldig afstand doen van het recht om de nietigheid te vorderen van de overeenkomst of van één van de bepalingen ervan, na het verstrijken van een termijn van een maand na het sluiten van deze overeenkomst. Deze afstand moet uitdrukkelijk de redenen van de nietigheid waarvan afstand wordt gedaan, vermelden."

"De voorwaarden scheppen voor een competitieve, duurzame en evenwichtige werking van de goederen- en dienstenmarkt in België."

4. Contact: Secretariaat van de Arbitragecommissie

FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie
Afdeling Consumenten en Ondernemingen
Koning Albert II-laan 16
1000 – Brussel

Telefoon: + 32 2 277 81 68 – fax: + 32 2 277 52 59

E-mail: hrc.cons@economie.fgov.be

Website: <http://economie.fgov.be/nl/ondernemingen/marktreglementering/Handelspraktijken/Franchise/index.jsp>

5. Bijlagen

5.1. Bijlage 1. Advies nr. 2012/09 van 24 januari 2012

Arbitragecommissie

Wet van 19 december 2005 betreffende de precontractuele informatie bij commerciële samenwerkingsovereenkomsten

Advies over de eventuele verplichting om een termijn van een maand te laten lopen in geval van wijziging van de commerciële samenwerkingsovereenkomst onderworpen aan de wet van 19 december 2005 tijdens de uitvoering van deze overeenkomst op schriftelijk verzoek van diegene die het recht verkrijgt.

Inleiding

De Arbitragecommissie heeft het initiatief genomen om tijdens haar vergaderingen van 4 oktober 2011, 13 december 2011 en 24 januari 2012 het probleem te onderzoeken betreffende de eventuele verplichting om een termijn van een maand te laten lopen in geval van wijziging van de commerciële samenwerkingsovereenkomst onderworpen aan de wet van 19 december 2005 tijdens de uitvoering ervan en dit op uitdrukkelijk verzoek van diegene die het recht verkrijgt.

Advies

1) De wettekst

Artikel 3 van de wet schrijft voor dat minstens één maand voor het afsluiten van de overeenkomst, het ontwerp van overeenkomst en het afzonderlijk document moeten worden verstrekt. Niet-naleving van deze bepaling wordt bestraft met nietigheid op grond van artikel 5 van de wet. De nietigheid van de overeenkomst kan worden ingeroepen door de persoon die het recht verkrijgt om de commerciële formule omschreven in artikel 2 van de wet te gebruiken binnen de twee jaar na het afsluiten ervan.

2) De wijziging van de overeenkomst tijdens de uitvoering ervan

Het gebeurt dat in het kader van de uitvoering van de commerciële samenwerkingsovereenkomst degene die het recht verkrijgt, uitdrukkelijk vraagt om deze overeenkomst te wijzigen, bv. om de duur van de overeenkomst te wijzigen, bijkomende investeringen te doen, enz. Dan stelt zich de volgende vraag: moet aan degene die het recht heeft verkregen een gewijzigd ontwerp van overeenkomst en

“De voorwaarden scheppen voor een competitieve, duurzame en evenwichtige werking van de goederen- en dienstenmarkt in België.”

een afzonderlijk document worden verstrekt en moet vanaf dat moment een nieuwe termijn van een maand bedoeld in artikel 3 van de wet worden gerespecteerd?

3) De doelstelling van de wet van 19 december 2005

De Commissie verwijst naar haar advies nr. 2009/03 en vult dit als volgt aan: Degene die het recht verkrijgt kent tijdens de uitvoering van de commerciële samenwerkingsovereenkomst a priori zijn rechten en verplichtingen en de economische

context waarin de overeenkomst wordt uitgevoerd. Hij kan tijdens de uitvoering van de commerciële samenwerkingsovereenkomst er belang bij hebben om aan degene die het recht verleent een wijziging te vragen van de overeenkomst, bv. om de duur ervan te wijzigen, om bijkomende investeringen te doen, enz.

In geval de gevraagde wijziging wordt aanvaard door degene die het recht verleent, zou een letterlijke lezing van artikel 3 van de wet tot de conclusie kunnen leiden dat de wijziging van de overeenkomst die de partijen zijn overeengekomen gelijkwaardig is aan de ondertekening van een nieuwe overeenkomst en degene die het recht verleent verplichten om het ontwerp van gewijzigde overeenkomst ten minste een maand vóór het sluiten ervan mee te delen.

Hetzelfde geldt voor het afzonderlijke document.

Omdat overdreven vormvoorschriften en de lange termijn van 1 maand (indien en wijziging snel moet geschieden, bv. net voor het verstrijken van een mogelijke opzegtermijn) niet in het belang is van degene die het recht verkrijgt, stelt de Commissie voor om de wet te wijzigen.

4) Voorstel tot wijziging van de wet van 19 december 2005

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het tweede lid van artikel 3 van de wet niet toepasselijk is in geval van wijziging van een overeenkomst die in uitvoering is : deze bepaling stelt immers dat geen enkele verbintenis mag worden aangegaan door degene die het recht verleent gedurende een periode van een maand voorafgaande aan de ondertekening van de overeenkomst; echter, als nu de partijen een zakenrelatie onderhouden op het moment dat ze beslissen om de overeenkomst te wijzigen, - al dan niet op vraag van degene die het recht verkrijgt-, is het evident dat verbintenissen werden aangegaan en nog worden aangegaan gedurende deze periode van een maand.

Dit artikel is dus niet aangepast aan de situatie van wijziging van een lopende overeenkomst en daar er een zware straf van nietigheid van de overeenkomst op staat, is het aangewezen om ze aan te passen. Hiertoe moet de wet worden gewijzigd.

Onderhavige situatie vult de situatie aan zoals uiteengezet in het advies nr. 2009/03. De Commissie neemt dus het voorstel geformuleerd in dat advies over mits een lichte aanpassing ervan :

Het zou passen om aan de wet een artikel 4/1 toe te voegen als volgt geformuleerd :

1ste lid

In geval van vernieuwing voor bepaalde duur van een commerciële samenwerkingsovereenkomst gesloten voor een periode van bepaalde duur, in geval van het sluiten van een nieuwe commerciële samenwerkingsovereenkomst voor een bepaalde of onbepaalde duur tussen dezelfde partijen of in geval van wijziging van een commerciële samenwerkingsovereenkomst die in uitvoering is, verstrekt degene die het recht verleent aan de andere persoon, minstens één maand vóór de vernieuwing of de sluiting van een nieuwe overeenkomst of de wijziging van de lopende commerciële samenwerkingsovereenkomst beoogd in artikel 2, een ontwerp van overeenkomst en een vereenvoudigd document.

2de lid

Dit vereenvoudigd document omvat minstens de volgende gegevens:

- 1° De belangrijke contractuele bepalingen, zoals bepaald door art. 4, § 1, 1° van de wet, die gewijzigd werden t.o.v. het oorspronkelijke document, of, bij gebrek aan een document, t.o.v. de datum waarop de oorspronkelijke overeenkomst werd afgesloten;
- 2° De gegevens voor de correcte beoordeling van de commerciële samenwerkingsovereenkomst, zoals bepaald door artikel 4, § 1, 2° van de wet die gewijzigd werden t.o.v. het oorspronkelijke document of bij het ontbreken hiervan t.o.v. de datum waarop de oorspronkelijke overeenkomst.

3de lid

In afwijking van artikel 4/1, lid 1 en 2, zal in geval van wijziging van een commerciële samenwerkingsovereenkomst tijdens de uitvoering ervan op schriftelijke vraag van degene die het recht verkrijgt, geen ontwerp van overeenkomst, noch een vereenvoudigd document door diegene die het recht verleent, moeten worden verstrekt.

4de lid

Het tweede lid van artikel 3 is niet van toepassing in geval van hernieuwing voor een bepaalde duur van de commerciële samenwerkingsovereenkomst gesloten

“De voorwaarden scheppen voor een competitieve, duurzame en evenwichtige werking van de goederen- en dienstenmarkt in België.”

voor een bepaalde duur, of in geval van het sluiten van een nieuwe commerciële samenwerkingsovereenkomst gesloten voor een bepaalde of onbepaalde duur tussen dezelfde partijen, of in geval van wijziging van een commerciële samenwerkingsovereenkomst in uitvoering, voor wat betreft de verbintenissen betreffende de overeenkomst die loopt op het moment waarop over de hernieuwing of de nieuwe overeenkomst of de wijziging van de overeenkomst wordt onderhandeld.

Tevens moeten aan artikel 3 van de wet de termen « onder voorbehoud van de toepassing van artikel 4/1 » worden toegevoegd.

Voor een samenhangend geheel moet artikel 5 van de wet als volgt worden gewijzigd:

- 1ste lid: de woorden toevoegen « en van artikel 4/1, 1ste lid », na artikel 3.
- 2de lid : de woorden toevoegen « en van artikel 4/1, 2de lid » na artikel 4, § 1, 1^o.

Dit advies vult advies 2009/03 van dezelfde Commissie aan.

5.2. Bijlage 2. Advies nr. 2012/10 van 22 juni 2012

Arbitragecommissie

Wet van 19 december 2005 betreffende de precontractuele informatie bij commerciële samenwerkingsovereenkomsten.

Advies over het bewijs van de datum van overlegging van het ontwerp van akkoord en van het PID

Inleiding

De arbitragecommissie heeft het initiatief genomen om in de loop van haar vergaderingen van 13 maart, 24 april en 22 juni 2012 het probleem te onderzoeken van het bewijs van de datum van overlegging van het ontwerp van akkoord en van het (PID) door degene die het recht om een commerciële formule te gebruiken, als bepaald in artikel 2 van de wet, verleent aan degene die dit recht verkrijgt.

Advies

1) Wetteteksten

Artikel 3 van de wet van 19 december 2005 bepaalt dat de persoon die het recht verleent minstens één maand voor het sluiten van de commerciële samenwer-

kingsovereenkomst aan de andere persoon het ontwerp van overeenkomst en het PID verstrekt:

“Minstens één maand voor het sluiten van de commerciële samenwerkingsovereenkomst, bedoeld in artikel 2, verstrekt de persoon die het recht verleent, aan de andere persoon het ontwerp van overeenkomst evenals een afzonderlijk document dat de gegevens bedoeld in artikel 4 bevat. Het ontwerp van overeenkomst en het afzonderlijk document worden schriftelijk of op een voor de persoon die het recht verkrijgt, duurzame en toegankelijke drager ter beschikking gesteld. Er mag geen enkele verbintenis (worden) aangegaan en er mag geen enkele vergoeding, bedrag of waarborg worden gevraagd of betaald voor het verstrijken van de termijn van een maand volgend op de afgifte van het in dit artikel beoogde document”.

Artikel 5 van dezelfde wet bepaalt:

« In geval van niet naleving van een van de bepalingen van artikel 3 kan de persoon die het recht verkrijgt, de nietigheid van de commerciële samenwerkingsovereenkomst inroepen binnen twee jaar na het sluiten van de overeenkomst. Wanneer het afzonderlijk document de gegevens bedoeld in artikel 4, § 1, 1^o, niet bevat, kan de persoon die het recht verkrijgt, de nietigheid van de desbetreffende bepalingen van de commerciële samenwerkingsovereenkomst inroepen”.

2) Doelstelling van de artikelen 3 en 5 van de wet van 19 december 2005

De doelstelling is om de zwakke partij te beschermen, dat wil zeggen de partij die het recht verkrijgt om een commerciële formule als bepaald in artikel 2 van de wet te gebruiken.

Daarom bepaalt de wet dat het ontwerp van overeenkomst alsook het afzonderlijk document schriftelijk of op een duurzame drager (cd-rom, USB-sleutel,...) ter beschikking moeten worden gesteld binnen een termijn van één maand voor de ondertekening van de overeenkomst op straffe van nietigheid van de overeenkomst zodat diegene die zware verbintenissen zal aangaan bij ondertekening van een overeenkomst die vaak, gedurende vele jaren zal worden toegepast, kan beschikken over een bedenktijd en eventueel advies kan inwinnen.

3) Het probleem gesteld door het bewijs van de datum van overlegging van het ontwerp van overeenkomst en van het PID als gevolg van de wettelijke praktijk

Sommige personen die het recht verlenen, zijn geneigd om het PID overlegd aan de personen die het recht verkrijgen te antidateren om te claimen dat ze de termijn van een maand opgelegd door de wet hebben gerespecteerd en de nietigheidssanctie als bepaald door de wet te ontlopen.

“De voorwaarden scheppen voor een competitieve, duurzame en evenwichtige werking van de goederen- en dienstenmarkt in België.”

4) Bespreking

De Commissie heeft alternatieven besproken waarbij dit type van fraude zou kunnen worden vermeden: notariële akte, deurwaardersexploot, neerlegging ter griffie van de rechtbank van koophandel, ...

Deze formaliteiten lijken echter duur, zwaar en niet erg verenigbaar met de realiteit van de discussie en van de mededeling van een ontwerp van overeenkomst en van een PID (noodzaak om een afspraak met de notaris of de deurwaarder te maken, kosten verbonden aan hun interventie,...). Wat de neerlegging ter griffie van de rechtbank van koophandel betreft, rijst bovendien de vraag op wiens verzoek de neerlegging zou gebeuren (een eenzijdige neerlegging waarbij het probleem van de inhoud van het neergelegde niet is opgelost).

De gebruikelijke technieken die personen die het recht verlenen, toepassen om het bewijs van de datum van de overlegging van het ontwerp van overeenkomst en van het PID achter de hand te houden, omvatten de verzending van deze documenten naar degene die het recht gaat verkrijgen, via een aangetekende brief (met ontvangstbevestiging) of de ondertekening van een ontvangstbevestiging, gedateerd door degene die het recht verkrijgt en die degene die het recht verleent als bewijs bewaart.

Veralgemening van de verplichting om een aangetekende brief te versturen, lijkt niet opportuun om volgende redenen:

1. De termijn van één maand zou slechts beginnen lopen op de datum van de effectieve ontvangst van de documenten (moeilijk te bewijzen datum wanneer de aangetekende brief niet bij de post wordt ontvangen of afgehaald);
2. De inhoud zelf van de aangetekende brief zou niet kunnen bewezen worden;
3. In de praktijk komen de partijen vaak samen om het ontwerp van overeenkomst en het PID te bespreken en de communicatie naar de franchisenemer toe gebeurt na afloop van deze vergadering.

5) Besluit

De Commissie is van oordeel dat de huidige regel dat de datum van overlegging van het ontwerp van overeenkomst en van het PID kan worden bewezen via alle mogelijke rechtsmiddelen moet gehandhaafd worden. Dat omvat niet enkel de ondertekening voor ontvangst, de aangetekende brief maar ook de verzending van de documenten via elektronische weg.

Zij herinnert eraan dat:

1. de persoon die het recht verleent de datum van overlegging van het ontwerp van overeenkomst en van het PID zal moeten bewijzen ;
2. het antideren van de overlegging van het ontwerp van overeenkomst en van het PID een ernstige inbreuk vormt (schriftvervalsing), die niet enkel strafbaar is (artikelen 193 en volgende van het Strafwetboek) maar ook de reputatie van de persoon die zich eraan bezondigt blijvend kan schenden;
3. diegenen die het recht verlenen, moeten zorgen dat ze over de nodige organisatie beschikken om de door de wet vereiste formaliteiten te vervullen, en dat hun personeel de wet niet overtreedt.

5.3. Bijlage 3. Advies nr. 2012/11 van 18 oktober 2012

Arbitragecommissie

Wet van 19 december 2005 betreffende de precontractuele informatie bij commerciële samenwerkingsovereenkomsten.

Advies over de verbintenissen aangegaan tijdens de bedenktijd van een maand

Inleiding

Tijdens haar vergaderingen van 13 maart, 7 juni, 22 juni en 14 september 2012 heeft de arbitragecommissie het initiatief genomen om zich te buigen over het probleem van het lot van de verbintenissen aangegaan door de persoon die het recht verkrijgt gedurende de bedenktijd van één maand zoals bepaald in artikel 3 van de wet van 19 december 2005 betreffende de contractuele informatie bij commerciële samenwerkingsovereenkomsten (hierna « de wet »), in het geval dat de commerciële samenwerkingsovereenkomst uiteindelijk niet wordt ondertekend.¹

1 Er dient te worden opgemerkt dat de ondernemingen die onder het toepassingsgebied van de wet Willems van 22 maart 2006 vallen de regels moeten respecteren waarin deze wet ter zake voorziet, regels die kunnen afwijken van de bepalingen van de wet van 19 december 2005 en van de aanbevelingen van dit advies.

“De voorwaarden scheppen voor een competitieve, duurzame en evenwichtige werking van de goederen- en dienstenmarkt in België.”

Advies

1) De wettekst

Artikel 3, lid 2 van de wet voorziet in een verbod om verbintenissen aan te gaan in het kader van de toekomstige commerciële samenwerkingsovereenkomst tijdens de verplichte bedenktijd van één maand. In de wettekst staat inderdaad te lezen “ Er mag geen enkele verbintenis worden aangegaan en er mag geen enkele vergoeding, bedrag of waarborg worden gevraagd of betaald voor het verstrijken van de termijn van een maand volgend op de afgifte van het in dit artikel beoogde document”.

Niet-naleving van deze bepaling wordt gesanctioneerd door artikel 5 van de wet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid voor de persoon die het recht verkrijgt om de nietigheid van de commerciële samenwerkingsovereenkomst in te roepen binnen de twee jaar na het sluiten van de overeenkomst.

2) Doelstelling van de wet

De arbitragecommissie herinnert aan het principe van de onafhankelijkheid van de partijen op het vlak van commerciële samenwerking, een principe dat over het algemeen wordt benadrukt in de ontwerpen van commerciële samenwerkingsovereenkomsten en in het afzonderlijk document, documenten die overgemaakt worden aan de kandidaat die het recht verkrijgt. Dit principe is a fortiori van toepassing op de « kandidaat » die in de fase van de precontractuele onderhandeling geen enkele contractuele band heeft met de persoon die hem het recht zou kunnen verlenen.

De doelstelling van de artikelen 3 en 5 van de wet is om te voorkomen dat de persoon die het recht verleent de gunstige gevolgen van de bedenktijd bewust zou tenietdoen door de persoon die het recht verkrijgt in de loop van die termijn bepaalde verbintenissen op te leggen. Deze nieuwe verbintenissen zouden de persoon die het recht verkrijgt, binden nog vóór het einde van zijn bedenktijd en hem al zijn onafhankelijkheid ten aanzien van de persoon die het recht verleent ontnemen.

3) Het probleem dat zich voordoet met betrekking tot de verbintenissen aangegaan tijdens de bedenktijd

Het is correct dat het in artikel 3, lid 2, van de wet bepaalde tot onzekerheid kan leiden wat de organisatie van de toekomstige activiteiten betreft van de persoon die het recht verkrijgt tijdens de maand die aan de ondertekening van de overeenkomst voorafgaat. Dit artikel legt immers een wachttermijn op.

Ook al lijkt het toepassingsgebied van deze bepaling breed te zijn, de ratio legis ervan is toch te vermijden dat de persoon die het recht verleent de gunstige gevolgen van de « bedenktijd bewust zou tenietdoen » door druk uit te oefenen op de kandidaat die het recht wil verkrijgen door hem andere verbintenissen op te leggen nog voor de ondertekening van een franchise-overeenkomst.

4) Discussie

De bescherming van de kandidaat ingevoerd door artikel 3 kan echter geen belemmering zijn voor zijn onafhankelijkheid, noch voor zijn vrijheid om overeenkomsten met derden aan te gaan. Zo zou een kandidaat niet kunnen verweten worden dat hij zich een goed gesitueerd verkooppunt dat hem toevallig zou worden aangeboden, wil voorbehouden gedurende de bedenktijd of nog dat hij een arbeidsovereenkomst afsluit met een persoon die perfect aan de vereiste kwaliteiten beantwoordt.

Mocht de commerciële samenwerkingsovereenkomst uiteindelijk niet worden ondertekend dan zou de kandidaat in principe alleen moeten instaan voor de gevolgen van de overeenkomsten die hij op eigen initiatief tijdens de bedenktijd zou hebben afgesloten. Hij zou kunnen proberen deze in onderling akkoord te ontbinden of aanvaarden om zijn medecontractanten te vergoeden volgens de regels van het Burgerlijk Wetboek (art. 1147, 1149, 1150, Burgerlijk Wetboek, enz.) voor zover hij niet voorzien heeft in een opschortende of ontbindende voorwaarde in het geval dat er geen commerciële samenwerkingsovereenkomst wordt afgesloten.

De Commissie haalt echter een aantal gevallen aan die een uitzondering zouden kunnen vormen op het voornoemde principe en die de persoon die het recht in de bedenktijd verleent, d.w.z. tijdens de precontractuele fase, verantwoordelijk kunnen stellen :

- wanneer de persoon die het recht verleent actief deelneemt aan de onderhandelingen gevoerd door de kandidaat met zijn toekomstige verhuurder, werknemer, bankier of om het even welke andere medecontractant, en het gewettigd vertrouwen wektdat er hoe dan ook wel degelijk een commerciële samenwerkingsovereenkomst zal worden ondertekend;
- wanneer de persoon die het recht verleent de kandidaat ertoe verplicht of aanzet om dergelijke overeenkomsten gedurende de bedenktijd af te sluiten;
- wanneer de persoon die het recht verleent een overeenkomst zoals een huurovereenkomst met de kandidaat afsluit;
- wanneer de persoon die het recht verleent de precontractuele onderhandelingen met de kandidaat op foute wijze verbreekt.

“De voorwaarden scheppen voor een competitieve, duurzame en evenwichtige werking van de goederen- en dienstenmarkt in België.”

Professor Van Ommeslaghe baseert de precontractuele aansprakelijkheid op het algemene principe van de « objectieve goede trouw » waarvan het toepassingsgebied artikel 1134, lid 3, van het Burgerlijk Wetboek² overschrijdt maar hij sluit de toepassing van artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek niet uit wanneer gedurende de precontractuele fase een aquiliaanse fout wordt gemaakt. Hij herinnert terecht aan de basisregel dat zolang de overeenkomst niet is afgesloten geen van de partijen enig recht heeft op het welslagen van de onderhandelingen³. Er zullen dus bijzondere omstandigheden moeten worden vastgesteld om de aansprakelijkheid van de persoon die het recht verleent aan te tonen.

In de hierboven beschreven casus wordt onderzocht of de persoon die het recht verleent, zich schuldig maakt aan een gedrag dat niet conform is met de goede trouw, zoals het niet meedelen van informatie die onontbeerlijk is voor de kandidaat of hem laattijdig verwittigen dat hij de ontworpen commerciële samenwerkingsovereenkomst niet meer wil afsluiten. Tevens moet worden geverifieerd of de persoon die het recht verleent geen wettelijk normen heeft overtreden zoals bv. een handeling stellen die in strijd is met artikel 3, lid 2 van de wet die een quasi-delictuele fout uitmaakt zodanig dat aan de kandidaat schadevergoeding zou kunnen worden toegekend. Deze schadevergoeding⁴ zal echter in concreto moeten worden vastgesteld en het zal niet gemakkelijk zijn om het bewijs te leveren van het oorzakelijk verband ervan met het foutieve gedrag van de persoon die het recht verleent.

De Commissie meent ten slotte dat het eenvoudige feit dat de persoon die het recht verleent « geïnformeerd » wordt over de afsluiting van bepaalde overeenkomsten of over de intentie van de kandidaat om deze af te sluiten tijdens de bedenktijd onvoldoende is om zijn aansprakelijkheid te weerhouden in het geval dat de onderhandelingen niet tot de ondertekening van een franchise-overeenkomst zouden leiden.

5) Advies

Tot besluit, onderstreept de Arbitragecommissie het onafhankelijke karakter van de persoon die het recht verkrijgt en zijn vrijheid om overeenkomsten aan te gaan.

2 VAN OMMESLAGHE, P., « Verbintenissenrecht », Tome 1er, Bruylant, 2010, nr.336, blz. 519.

3 Idem, nr. 338, blz.. 521

4 Bv. uitgaven met het oog op onderhandeling, schadeloosstelling als gevolg van mogelijkheden om andere verrichtingen af te sluiten, de eventuele inbreuk op de reputatie, schadevergoeding om onder meer de bedragen te dekken deze laatste aan zijn medecontractanten die hem van contractbreuk zouden beschuldigen, zou verschuldigd zijn ...

De persoon die het recht verleent, is niet gemachtigd om zich in te laten met overeenkomsten afgesloten door de persoon die het recht verkrijgt, noch tijdens de precontractuele fase noch daarna.

De Commissie wil een dubbele aanbeveling doen waarbij zij zowel de kandidaat als de persoon die het recht verleent tot voorzichtigheid aanspoort:

1. Wanneer een kandidaat bepaalde nevencontracten bij commerciële samenwerkingsovereenkomsten wil afsluiten (huurovereenkomst, arbeidsovereenkomst, kredietovereenkomst, overname van handelsfonds, aankoop van materiaal enz..) nog vóór de ondertekening van de voormelde commerciële samenwerkingsovereenkomst, is het raadzaam om zijn voornemen om binnenkort een commerciële samenwerkingsovereenkomst te ondertekenen, te vermelden en om in elk nevencontract een opschortende- of ontbindende voorwaarde op te nemen om zo de genoemde bijkomende verbintenissen bij de commerciële samenwerkingsovereenkomst bij niet ondertekening hiervan te kunnen vermijden.
2. Tijdens de bedenktijd moet de persoon die het recht verleent, zorgen dat hij geen overeenkomst met de kandidaat franchisenemer afsluit (1) om de wet ten volle na te leven en om de sanctie van nietigheid van het commerciële samenwerkingsovereenkomst te vermijden en dat hij de kandidaat er ook niet toe aanzet om tijdens de bedenktijd overeenkomsten af te sluiten of te interveniëren in de onderhandelingen die de kandidaat eventueel met derden voert. (2)

5.4. Bijlage 4. Advies nr. 2012/12 van 13 november 2012

Arbitragecommissie

Wet van 19 december 2005 betreffende de precontractuele informatie bij commerciële samenwerkingsovereenkomsten.

Advies betreffende de afstand van nietigheid

Inleiding

De arbitragecommissie heeft het initiatief genomen om tijdens haar vergaderingen van 14 september, 18 oktober en 13 november 2012 de mogelijkheid te onderzoeken voor de persoon die het recht verkrijgt om afstand te doen van het voordeel van de nietigheid zoals voorzien in artikel 5 van de wet van 19 december 2005 betreffende de precontractuele informatie bij commerciële samenwerkingsovereenkomsten.

“De voorwaarden scheppen voor een competitieve, duurzame en evenwichtige werking van de goederen- en dienstenmarkt in België.”

Advies

1) De wettekst

Artikel 5 van de wet van 19 december 2005 bepaalt:

«In geval van niet naleving van een van de bepalingen van artikel 3 kan de persoon die het recht verkrijgt, de nietigheid van de commerciële samenwerkingsovereenkomst inroepen binnen twee jaar na het sluiten van de overeenkomst.

Wanneer het afzonderlijk document de gegevens bedoeld in artikel 4, § 1, 1^o, niet bevat, kan de persoon die het recht verkrijgt, de nietigheid van de desbetreffende bepalingen van de commerciële samenwerkingsovereenkomst inroepen. »

Meer bepaald voorziet artikel 3 van de wet, waarvan de niet-naleving gesanctioneerd wordt door artikel 5, lid 1, (de mogelijkheid om de nietigheid van het akkoord in te roepen) in de volgende verplichtingen uit hoofde van de persoon die het recht verleent:

De persoon die het recht verleent, moet minstens een maand voor het sluiten van de commerciële samenwerkingsovereenkomst het ontwerp van overeenkomst als- ook een afzonderlijk document met de gegevens bedoeld in artikel 4 overhandigen. Het ontwerp van overeenkomst en het afzonderlijk document moeten schriftelijk of op een duurzame en toegankelijke drager beschikbaar worden gesteld.

Artikel 3, lid 2, bepaalt dat er geen enkele verbintenis mag worden aangegaan en geen enkele vergoeding, bedrag of waarborg mag worden gevraagd of betaald voor het verstrijken van de termijn van een maand volgend op de afgifte van het bovenvermelde document.

In haar advies nr. 2011/08 van 4 oktober 2011 heeft de arbitragecommissie een wijziging van de wet van 19 december 2005 voorgesteld door aanvulling van artikel 5 met een 3de en 4de lid als volgt geformuleerd:

“Indien één van de gegevens van het afzonderlijke document bedoeld in artikel 4, §1, 2^o ontbreekt, onvolledig of onjuist is, of indien één van de gegevens van het afzonderlijk document bedoeld in artikel 4, §1, 1^o, onvolledig of onjuist is, kan de persoon die het recht verkrijgt het gemeen recht inzake wilsgebreken of quasi-delictuele aansprakelijkheid inroepen, en zulks onverminderd de toepassing van de bepalingen van voorgaand lid.

De rechter beoordeelt eveneens de schade veroorzaakt in hoofde van deze persoon”.

2) Mogelijkheid tot dekking van de nietigheid bepaald in artikel 5 van de wet.

De arbitragecommissie heeft kennis genomen van een niet-gepubliceerd vonnis van 27 oktober 2011 (RG A/11/01430) van de Rechtbank van Koophandel van Charleroi die onder meer de mogelijkheid onderzoekt om de nietigheid bedoeld in artikel 5 van de wet van 19 december 2005 te dekken.

In deze uitspraak herinnert de Rechtbank eraan dat de nietigheid bedoeld in artikel 5 van de wet van 19 december 2005 een relatieve nietigheid is die door de persoon die het recht verkrijgt kan worden gedekt.

De arbitragecommissie wenst te onderstrepen dat « la confirmation est l'acte juridique par lequel le titulaire d'une action en nullité renonce à invoquer cette nullité et confirme en conséquence, en ce qui le concerne, la validité de l'acte annulable, nonobstant le vice dont il pourrait être atteint » (P. VAN OMMESLAGHE, Droit des obligations, tome 2, Bruylant 2010, blz.959). De bevestiging van de relatieve nietigheid kan zowel uitdrukkelijk als stilzwijgend gebeuren (ibidem, blz. 960).

Wanneer in het geschil dat aanleiding gaf tot het vonnis van 27 oktober 2011 sprake was van een stilzwijgende dekking van de nietigheid (dekking die de rechtbank ten aanzien van de elementen in het dossier niet bewezen acht), wil de arbitragecommissie vooral de uitdrukkelijke dekking van de nietigheid door de persoon die het recht verkrijgt, onderzoeken.

De arbitragecommissie meent dat in geval van niet-naleving van de bepalingen van de wet van 19 december 2005, gesanctioneerd met de nietigheid, de persoon die het recht verleent ertoe zou kunnen worden aangezet om aan de persoon die het recht verkrijgt te vragen en hem zelfs op te leggen om af te zien van het voordeel van de nietigheid bepaald in artikel 5 van de wet.

De arbitragecommissie haalt een arrest aan van het Hof van Cassatie van 28 januari 2005 (CO30637N) dat gewezen werd in verband met een handelshuur. Het Hof van Cassatie besliste dat de nietigheidssanctie vermeld in artikel 14, lid 1 van de wet van 30 april 1951 (bepaling die voorziet in kennisgevingstermijnen voor de aanvraag om huurhernieuwing) een dwingende bepaling is in het voordeel van de verhuurder en dat deze laatste van het voordeel van deze bepaling kan afzien doch enkel na aanvang van de in dit artikel vermelde termijn voor de aanvraag tot huurhernieuwing.

Op basis van voormelde uitspraak, stelt de arbitragecommissie vast dat volgens de rechtspraak de afstand door de persoon die het recht verkrijgt om de nietigheid bepaald in artikel 5 van de wet in te roepen, geldig is wanneer deze afstand onmiddellijk gebeurt na ondertekening van de overeenkomst die de bepalingen van artikel 3 van de wet niet respecteert. Op dat ogenblik is de beschermingstermijn van een maand daadwerkelijk ingegaan.

“De voorwaarden scheppen voor een competitieve, duurzame en evenwichtige werking van de goederen- en dienstenmarkt in België.”

Mocht dergelijke afstand in de commerciële samenwerkingsovereenkomsten een courante praktijk worden, zou de wet elke werking worden ontnomen aangezien het de doelstelling van de wetgever was om de zwakke partij te beschermen, d.w.z. de partij die het recht verkrijgt, opdat ze zich met kennis van zaken zou kunnen verbinden en beschikken over voldoende bedenktijd.

De arbitragecommissie meent dat de bescherming van de personen die het recht verkrijgen zou verbeteren, mocht de afstand van de nietigheid afhankelijk zijn van het verstrijken van een termijn van een maand na het sluiten van de overeenkomst en van de ondertekening van een document waarin de reden van de nietigheid waarvan afstand wordt gedaan vermeld wordt.

3) Voorstel tot wijziging van de wet van 19 december 2005

Rekening houdend met het bovenstaande stelt de arbitragecommissie voor om artikel 5 aan te vullen met een vijfde lid (wanneer rekening gehouden wordt met de wijzigingsvoorstellen die het voorwerp waren van het advies 2011/08 van 4 oktober 2011), als volgt geformuleerd:

“ De persoon die het recht verkrijgt, kan slechts geldig afstand doen van het recht om de nietigheid te vorderen van de overeenkomst of van één van de bepalingen ervan, na het verstrijken van een termijn van een maand na het sluiten van deze overeenkomst. Deze afstand moet uitdrukkelijk de redenen van de nietigheid waarvan afstand wordt gedaan, vermelden “

5.5. Bijlage 5. Samenstelling van de Arbitragecommissie op 1 januari 2012

| | Werkende leden | Plaatsvervangende leden |
|---|------------------------|---------------------------|
| Vertegenwoordigers van personen die het recht verkrijgen | Luc ARDIES (UNIZO) | Antoon SCHOCKAERT (UNIZO) |
| | Jennifer MAUS (UCM) | Clarisse RAMAKERS (UCM) |
| Vertegenwoordigers van personen die het recht verlenen | Nathalie RAGHENO (VBO) | Charles GHEUR (VBO) |
| | Didier DEPREAY (BFF) | Nathalie PINT (FEDIS) |
| Deskundigen | Pierre DEMOLIN | Marc GERON |
| | Els VAN POUCKE | Koen DE BOCK |
| Vertegenwoordiger van de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie | Francis DERYCKERE | Geneviève TOMSON |
| | Philippe LENGLER | Stefaan DE VOS |

5.6. Bijlage 6. Vergaderdata

24 januari 2012

13 maart 2012

24 april 2012

22 juni 2012

14 september 2012

18 oktober 2012

13 november 2012

18 december 2012



Vooruitgangstraat 50
1210 Brussel
Ondernemingsnummer: 0314.595.348
<http://economie.fgov.be>